

Αντιφώνηση

Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Καρελίας και πάσης Φιλλανδίας
κατά τη Θεία Λειτουργία την Κυριακή 7 Φεβρουαρίου 2010

**Μακαριώτατε κ. Αρχιεπίσκοπε Χρυσόστομε, Σεβασμιώτατοι
Αρχιερείς, αδελφοί και αδελφές εν Χριστώ**

Σας ευχαριστώ εκ καρδίας για τα σοφά σας λόγια. Αναφέρατε πολλούς δεσμούς που ενώνουν την Κύπρο και την Φινλανδία. Είναι ιεροί Απόστολοι, άγιοι Μάρτυρες και όσιοι Πατέρες ούτε επιτρέπεται να ξεχνάμε τις σχέσεις των σημερινών αρχιερέων, ιερέων, μελών των Εκκλησιών μας. Επίσης πρέπει να τονίσωμε και τον ρόλο του Οικουμενικού Πατριαρχείου ως επισφράγισμα των σχέσεων των Εκκλησιών μας.

Βρισκόμαστε στην κοινή Ευρώπη μας μπροστά σε πολλές προκλήσεις. Μπορούμε να κοιτάζωμε προς το μέλλον με εμπιστοσύνη, αν ερευνάμε την ιστορία και βρούμε από εκεί τα μέσα να αντιμετωπίσωμε την αλλαγή. Η Ορθόδοξος Εκκλησία μας πέρασε δια μέσου πολλών ταραχών της ιστορίας μένοντας πιστή στη δική της κλήση. Ποία είναι αυτή η κλήση της Εκκλησίας μας και πως καταφέραμε να μείνωμε από αιώνες μια Καθολική κα Αποστολική Εκκλησία;

Πρώτα είναι η διεθνηκότητα της Ορθοδόξου Εκκλησίας. Η Ορθοδοξία δεν είναι όπως τα κράτη, που δυστυχώς συχνά φύλαγαν την ακαιρεότητά τους με πολιτικά μονοπώλια και εισαγωγές τελωνιακά. Η στενή επιδίωξη ιδικού συμφέροντας καταλήγει χωρίς εξαίρεση και στην πνευματική φτώχευση. Κάτι τέτοιο ήταν πάντα ξένο μέσα στη Ορθοδοξία.

Η δεύτερη δύναμις της Ορθοδοξίας είναι καταφυγή προς τον Θεόν. Η Εκκλησία δεν παραδόθηκε στο έλεος των πολιτικών η καταναλωτικών δυνάμεων και θυμάται πάντοτε, ότι η Εκκλησία, διαφορετικά απο την πολιτεία, διευθύνει τον κόσμο με αξίες. Το θέλημα του αοράτου εχθρού, αλλά στα έργα του δυνατού Θεού είναι το ότι ο κόσμος χρειάζεται έναν

θεσμόν, ο οποίος δεν σαλεύεται αναλόγως με τις κατά καιρούς συνθήκες. Αυτός ο θεσμός είναι η Εκκλησία.

Το τρίτο πράγμα που η Ορθόδοξος Εκκλησία μας κατάφερε να διαφυλάξει ως πιστή για την κλήση της είναι η ελευθερία. Όπως το αναφέρατε, σεβαστέ εν Χριστώ Αδελφέ, οι άνθρωποι κατά την ιστορία κακομεταχειρίστηκαν το θεόσταλτο δώρο της ελευθερίας. Η χριστιανική ελευθερία δεν εννοεί σε καμμία περίπτωση, ότι όλα επιτρέπονται η ότι οι ηθικές αρχές είναι σχετικές.

Η γνήσια Χριστιανική ελευθερία σημαίνει το ζύγισμα των ιδεών και των διαθέσεων με την ζυγαριά των ιδανικών του Ευαγγελίου. Αυτό σημαίνει την ελευθερία να δρα κανείς ελεύθερα και σύμφωνα με την συνείδησή του, αλλά και συγχρόνως δίχως να προσβάλει τον άλλον και προ πάντων έχοντας υπόψιν του την θέση των ασθενεστέρων.

Η διεθνηκότητα, η ακράδαντη προσήλωση στα ιδανικά του Ιερού Ευαγγελίου και ο σεβασμός του πολύτιμου δώρου της ελευθερίας είναι οι τρεις αρχές, με τις οποίες η Εκκλησία και παλαιότερα επέζησε ανάμεσα στις πολιτικές και οικονομικές αλλαγές. Η διεθνής αλληλεγγύη, το Ευαγγέλιο και η ελευθερία είναι αυτές οι αρχές, που χαρακτηρίζουν την Θεοσκέπαστη Εκκλησία της Κύπρου, της οποίας είσθε ο Ποιμήν.

Αν και η Ορθόδοξος Εκκλησία μας είναι ένα αναπόσπαστο μέρος της Ευρωπαϊκής πολιτιστικής κληρονομιάς, είδαμε ειδικά στην 20^{ον} αιώνα, πως εν τω ονόματι δήθεν προόδου ορισμένοι κατέστρεψαν τον ευρωπαϊκόν πολιτισμόν. Ο κομμονισμός και άλλοι δικτατορικές καταστάσεις είδαν την Ορθοδοξία σαν μια οπισθοδρομική κατάσταση του περασμένου κόσμου.

Δεν χάθηκε όμως η Ορθοδοξία από την Ευρώπη αλλά παίζει ένα πολύ σπουδαίο ρόλο στην ιστορία μας. Γι' αυτό πρέπει να συνεργαστούμε ως τοπικές εκκλησίες για να διατηρούμε την κοινή μας πολιτιστική παράδοση ζωντανή στον σύγχρονο κόσμο.

Μακαριώτατε! Ευχαριστώ θερμώς για το υψηλό παράσημο που πήρα. Από την δική μου πλευρά θα κάνω όλα όσα μπορώ να σέβεται η Ευρωπαϊκή Ένωση το δικαίωμα των μελών της να διατηρούν την πολιτιστική κληρονομιά τους. Η αγάπη μας και η συμπαράσταση της Φινλανδικής Εκκλησίας προς την Αγιώτατη Αποστολική Εκκλησία της Κύπρου είναι δεδομένες.